

ບົດທີ 16

ນົກຍາງນາລີໂກລຸ

ຫັດອ່ານ

ແຕ່ປາງກ່ອນຢູ່ປະເທດອິນເດຍແຄວ້ນມະຄະທະ, ມີໜອງນ້ອຍຢູ່ໃນປ່າແຫ່ງໜຶ່ງ ເຊິ່ງໜອງນັ້ນມີນົກຍາງຊື່ວ່ານາລີໂກລຸ ແລະ ຝູງນົກອື່ນໆ ຢ່າງຫຼວງຫຼາຍພາກັນຫາກິນມາເປັນເວລາເທິງນານ.

ພໍເຖິງລະດູແລ້ງ, ນ້ຳໃນໜອງນັ້ນກໍບົກແຫ້ງໝົດ. ນົກທັງຫຼາຍທີ່ເຄີຍຫາກິນໃນໜອງນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າກັບນົກຍາງນາລີໂກລຸວ່າ: "ສະຫາຍເອີຍ! ນ້ຳໃນໜອງນີ້ຕົ້ນເອີ້ນຫຼາຍ, ອາຫານກໍເບົາບາງ, ຂາດແຄນ ແລະ ໝົດແລ້ວ, ພວກເຮົາພາກັນໄປຫາກິນຢູ່ໜອງອື່ນເທາະ". ນົກຍາງນາລີໂກລຸຕອບວ່າ: "ສູຢາກໄປກໍຈົ່ງໄປເຖິງ! ໄປບ່ອນໃດກໍຄືກັນນັ້ນລະກູບໍ່ໜີຈາກໜອງໄດ້ດອກ". ນົກຍາງທັງຫຼາຍໄດ້ຟັງດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງພາກັນໜີໄປຢູ່ໜອງອື່ນທີ່ມີນ້ຳ ແລະ ອາຫານບໍລິບູນດີ.

ສ່ວນນົກຍາງນາລີໂກລຸຕົວນັ້ນບໍ່ຍອມໜີໄປໃສ ເມື່ອນ້ຳໃນໜອງແຫ້ງໝົດ ຈຶ່ງບໍ່ມີອາຫານ ຈະກິນ ມັນເລີຍຈ່ອຍຜອມ ແລະ ໃນທີ່ສຸດ ກໍໄດ້ຕາຍຢູ່ໃນໜອງນັ້ນ.

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ເພິ່ນຈຶ່ງວ່າ " ຜູ້ໃດມີສະຕິປັນຍາໜ້ອຍ ບໍ່ຟັງເຫດຜົນຂອງຜູ້ອື່ນ, ເຊື່ອໝັ້ນ ຄວາມຄິດຄັບແຄບຂອງຕົນເອງ, ຜູ້ນັ້ນກໍຈະເຖິງແກ່ຄວາມພິນາດຈົບຫາຍເປັນດັ່ງນົກຍາງຕົວ ຊື່ນາລີໂກລຸນັ້ນແຫຼະ ".

(ຮຽບຮຽງຈາກປຶ້ມນິທານ ນາງຕັນໄຕ, ເຫຼັ້ມ 2 ໜ້າ 22)

ອະທິບາຍສັບ

ຂາດເຂີນ : ບໍ່ພຽງພໍ.

ຕື້ນເຂີນ : ບໍ່ເລິກ, ປົກແຫ້ງ.

ຄໍາຖາມ

1. ນິທານເລື່ອງນີ້ ເວົ້າເຖິງຫຍັງ?
2. ດ້ວຍສາເຫດໃດ ນົກທັງຫຼາຍຈຶ່ງຊັກຊວນກັນໄປຢູ່ທີ່ອື່ນ?
3. ເປັນຫຍັງ ນົກຍາງນາລີໂກລຸຈຶ່ງບໍ່ໜີໄປຫາກິນຢູ່ໜອງແຫ້ງອື່ນ?
4. ຍ້ອນຫຍັງ ນາລີໂກລຸຈຶ່ງຕາຍ?

ຫັດແຕ່ງ

ໂຄງຮ່າງບົດຜັນລະນາຄົນ

1. ຜັນລະນາຮູບຮ່າງ

ກ. ເປີດຫົວເລື່ອງ

- ບອກຊື່, ອາຍຸ, ອາຊີບ, ຢູ່ໃສ ແລະ ເປັນຄົນແນວໃດ?

ຂ. ເດີນເລື່ອງ

ຮູບຊົງຫົວໄປ:

- ສ່ວນຫົວ: ເວົ້າເຖິງໃບໜ້າ, ຜົມ, ຫູ, ຕາ, ດັງ, ປາກ, ຄີ້ວ, ຄາງ...

ສ.ວ.ສ
ສະຫງວນລິຂະສິດ

- ສ່ວນເລົ່າຄຶງ ແລະ ແຂນຂາ: ເວົ້າເຖິງຄໍ, ບ່າ, ເອິກ, ຫຼັງ, ທ້ອງ, ແອວ, ແຂນ, ຂາ...

ນິດໄສໃຈຄໍ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ:

- ການນຸ່ງຖື ມັກນຸ່ງເຄື່ອງແນວໃດ ແລະ ສີຫຍັງ?
- ການກະທຳ: ຄວາມດຸໝັ່ນ, ຂີ້ຄ້ານ, ຊີ້ສັດ, ສຸພາບ, ອ່ອນໂຍນ, ແຂງກະດ້າງ, ການເວົ້າຈາ, ການໄປມາ...

ຄ. ສະຫຼຸບເລື່ອງ

- ເວົ້າຄືນເນື້ອໃນສຳຄັນຂອງເລື່ອງທີ່ແຕ່ງ.
- ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຕົນຕໍ່ຜູ້ນັ້ນ.
- ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຈາກຄົນຜູ້ນັ້ນ.

2. ໂຄງຮ່າງບົດຜັນລະນານິດໄສໃຈຄໍ (ກິລິຍາທ່າທີ, ຄຸນສົມບັດ)

ກ. ເປີດຫົວເລື່ອງ:

- ແນະນຳສະພາບແວດລ້ອມຄວາມເປັນຢູ່ຂອງຜູ້ກ່ຽວ ເຊິ່ງເປັນເງື່ອນໄຂອັນໜຶ່ງທີ່ພາໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວມີນິດໄສດັ່ງທີ່ຈະກ່າວໃນຂັ້ນຕໍ່ໄປ ເຊັ່ນ: ເປັນລູກກົກ, ລູກຫຼ້າ, ລູກກຳພ້າ, ວິຊາຊີບ, ຖານະຄອບຄົວ...

ຂ. ເດີນເລື່ອງ:

- ຜັນລະນາເຖິງປາກົດການ ທີ່ຄົນຜູ້ນັ້ນສະແດງອອກຜ່ານຈາກຮູບຮ່າງ, ໃບໜ້າ, ວາດການຢູ່ກິນ, ນຸ່ງຖື... ລັກສະນະທ່າທີຂອງຜູ້ກ່ຽວ (ຄວາມດຸໝັ່ນ-ຂີ້ຄ້ານ, ຄວາມບໍລິສຸດສັດຊື່-ຄວາມຫຼອກລວງ, ຄວາມສຸພາບອ່ອນໂຍນ-ຄວາມແຂງກະດ້າງ, ວາດຊົງການໄປມາ, ການເວົ້າຈາ, ການກະທຳຕ່າງໆ ຕະຫຼອດເຖິງການຄົບຄ້າສະມາຄົມ).

ຄ. ສະຫຼຸບເລື່ອງ:

- ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຈາກຄົນຜູ້ນັ້ນ (ສິ່ງທີ່ຄວນຮຳຮຽນເອົາເປັນແບບຢ່າງ ຫຼື ກົງກັນຂ້າມ).

3. ໂຄງຮ່າງການຜັນລະນາການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄົນ

ກ. ເປີດຫົວເລື່ອງ:

- ແນະນຳສະພາບແວດລ້ອມ ແລະ ຄົນ: ອອກແຮງງານຢູ່ບ່ອນໃດ? ເວລາໃດ ມີຈັກຄົນ? ເຮັດຫຍັງ? ຄົນຜູ້ທີ່ເຮົາຜັນລະນານັ້ນພວມເຮັດຫຍັງ? ນ້ຳໃຈອອກແຮງງານຂອງລາວເປັນແນວໃດ?

ຂ. ເດີນເລື່ອງ:

- ພັນລະນາ ໂດຍສັງເຂບກ່ຽວກັບຮູບຮ່າງເລົ່າຄືງ ແຕ່ພັນລະນາ ໂດຍລະອຽດກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວ ກິລິຍາມາລະຍາດ (ເວລາຂຸດດິນ, ເກັບຂີ້ເຫຍື້ອ. ການຊ່ວຍເຫຼືອກັນ...).

ຄ. ສະຫຼຸບເລື່ອງ:

- ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຜູ້ຂຽນ ຕໍ່ກັບຄົນຜູ້ທີ່ຖືກພັນລະນາ.

ບົດເປົກຫັດ

- 1) ຈົ່ງອ່ານໂຄງຮ່າງບົດພັນລະນາຮູບຮ່າງ, ນິດໃສໃຈຄໍ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄົນ.
- 2) ຈົ່ງເລົ່າໂຄງຮ່າງບົດພັນລະນາຮູບຮ່າງ, ນິດໃສໃຈຄໍ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄົນ.
- 3) ຈົ່ງພັນລະນາເລື່ອງເດັກນ້ອຍຜູ້ໜຶ່ງ ດ້ວຍປາກເປົ່າຕາມໂຄງຮ່າງທີ່ໄດ້ຮຽນມາ.

ສ.ວ.ສ
ສະຫງວນລິຂະສິດ